

NOTHING PERSONAL

Urszula Antoniak

NOTHING PERSONAL is bezig aan een zegetocht door Europa. Het enthousiasme is verklaarbaar. Zoveel subtiliteit is zelden vertoond in een film die prachtig beelden van het Ierse landschap combineert met het ingetogen acteren van beide hoofdvertolkers. Alleen in een Ierse pub gaat Anne even uit haar dak, maar verder is dit een invuloefening voor de kijker. Zelden heeft een film met zo weinig dialoog zo veel verteld.
Algemeen Dagblad (**Ab Zagt**)

NOTHING PERSONAL is een ingenieus geconstrueerde film, die tijdens het kijken de herinnering aan heel veel andere films oproept. Voor de toeschouwer is dat fijn. Dat vertrouwde gevoel maakt dat je er makkelijk inkomt, ook waar de stijl soms afstandelijk en contemplatief is. Zo doet de film bijvoorbeeld denken aan [INTO THE WILD](#) om het terug-naar-de-natuur-gevoel en de rücksichtsloze zelfgekozen eenzaamheid.
NRC Handelsblad (**Dana Linssen**)

NOTHING PERSONAL is een verzorgde film. Geen camerastandpunt waar niet over is nagedacht. De acteurs kennen hun personages door en door en ze wijken niet af van hun gekozen pad. Toch blijft de film dun. Hij zal het goed doen op festivals, de film is intussen met prijzen overladen en een zeer aandachtig publiek heeft er een mooi sfeerbeeld aan. Maar de toevallige filmpassant zal er waarschijnlijk vooral ongeduldig van worden.
De Telegraaf (**Dick van den Heuvel**)

LOURDES

Jessica Hausner

LOURDES is geen aanval op de katholieke kerk. Hausner onderzoekt met oprechte interesse de filosofische en sociale consequenties van wonderen. Secuur ontleedt ze een warrige kluwen van hoop, geloof en toeval. De sterke hoofdrol van Sylvie Testud brengt nog meer nuance aan. Testud maakt van Christine meer dan een kwetsbare, zielige patiënt.
de Volkskrant (**Pauline Kleijer**)

Wat de film bijzonder maakt is Hausners blik op de gelovigen. Zij vermijdt de ironische blik van de ongelovige buitenstaander en neemt de wanhoop van de zieken serieus. Dat levert ontroerende beelden op van mensen die diep van binnen misschien beter weten, maar voor wie het geloof in een wonder een laatste strohalm is. LOURDES maakt die brandende wanhoop voelbaar.
Het Parool/GPD-kranten (**Jos van der Burg**)

LOURDES is aanvankelijk een sombere film, maar wint gaandeweg aan lichtheid. Het cynisme van de filmmaker ten aanzien van Mariaverering sijpelt steeds trefzekerder door de vertelling heen. Als dan Christine ook nog wordt aangeraakt door Maria en opstaat uit haar rolstoel, wordt LOURDES bijna grappig. Vooral omdat het een tijdelijke opleving van Christines ziekte blijkt.
De Telegraaf (**Annet de Jong**)

ALTIPLANO

Peter Brosens, Jessica Woodworth

ALTIPLANO is een film die geen antwoorden geeft, maar alleen vraagt. Zo simpel als de keuze tussen zwart en wit binnen de film is, zo gelaagd is de film zelf. Hij stelt de vraag wat vooruitgang eigenlijk is. Wat god is, geloof en blindheid: het is een filosofische bespiegeling over zien, laten zien en niet willen zien.
de Volkskrant (**Floortje Smit**)

Vrijwel elk shot komt zorgvuldig gecomponeerd over, iedere scène vertelt een eigen verhaal en de makers brengen theatrale en poëtische beelden - in combinatie met indringende muziek - om hun boodschap te versterken. Diepe indruk maakt de scène waarin de dorpsbewoners protesteren tegen de mijnen en allemaal een foto bij zich dragen van een geliefde die door het kwik is gedood.

Algemeen Dagblad (**Rianne van der Molen**)

Het probleem zit in de portrettering van het leven in het plattelandsgehucht, waar de indianen in volstrekte harmonie met elkaar leven en het kwaad uitsluitend van de boze buitenwereld komt. Bestaan er geen dorpsconflicten in Peru? En is religie er alleen maar een bindende kracht? ALTIPLANO pretendeert geestelijke diepgang, maar is spiritualiteit voor denklieve westerlingen.

Het Parool/GPD-kranten (**Jos van der Burg**)

LOOKING for Eric

Een gedeprimeerde postbode uit Manchester die levenslessen krijgt van voetbalgod Eric Cantona: Ken Loach's romantische komedie LOOKING FOR ERIC is nauwelijks te weerstaan. Het is behoorlijk mis met die arme Eric Bishop (Steve Evets). De *lads* in het postkantoor proberen hem op te beuren met hun beste grappen, maar een ongeluk op een verkeersrotonde en een kast vol nooit bezorgde post bewijzen het: Eric gaat als een spookrijder door het leven. Eric heeft ook

veel om depressief over te zijn. Zijn twee stiefzonen stouwen de benedenkamer vol gestolen elektronica en tonen geen enkel respect. Eric faalt in de ogen van dochter Sam, en wat hem helemaal deed versomberen: onlangs zag hij zijn eerste vrouw Lily terug. De liefde van zijn leven, maar ook de vrouw die hij in de steek liet, gewoon, omdat hij te bang was.

Zijn collega's proberen zijn zelfvertrouwen weer op te krikken. 'Meatballs' (een leuke John Henshaw) heeft zelfs een zelfhulpboek uit de bibliotheek gehaald. Maar voor Eric, die al zijn hele leven aanhanger is van voetbalclub Manchester United, is er maar één bij wie hij werkelijk zijn hart kan uitstorten: 'Le Roi' - Eric Cantona. Wanneer Eric op zijn kamertje naar de levensgrote voetbalposter staart, verschijnt opeens de Franse vedette in levende lijve aan hem. Inbeelding, dat jointje of toch een mirakel? "I am not a man. I am Cantona." Meer uitleg heeft de echte fan niet nodig.

Voetbalwijsheid

Je hoeft gelukkig geen voetbalfan te zijn om van LOOKING FOR ERIC te genieten. Ken Loach en zijn vaste scenarist Paul Laverty vullen de film met hun kenmerkende sterke punten: een sociaal-realistische schets van het Manchester arbeidersmilieu, humoristische dialogen en veel aandacht voor klein menselijk drama. Loach regisseert soepel en haalt veel uit zijn acteurs en actrices. De relatie tussen Eric en zijn oncontroleerbare stiefzonen wordt even genuanceerd en doordacht gebracht als de twee centrale romances. De liefde tussen Eric en Lily blijft vooral een grap, maar de scènes waarin Eric en Lily weer

langzaam naar elkaar toegroeien zijn ontroerend. Stephanie Bishop speelt haar eerste grote rol in *LOOKING FOR ERIC*. Steve Evets is een lokale acteur uit Manchester. Ze zijn mooi als de door het leven getekende mensen die elkaar via de rock 'n roll leerden kennen en elkaar sindsdien nooit vergeten zijn. Loach weet precies hoe je zo iets geloofwaardig alledaags en tegelijkertijd romantisch houdt.

Geen politieke agenda dus, in tegenstelling tot bijvoorbeeld *LAND AND FREEDOM* (1995) of Loach' recentste *IT'S A FREE WORLD...* (2007). Het initiatief voor *LOOKING FOR ERIC* kwam van Eric Cantona zelf, en Loach kopte 'm in. Een tikje té gemakkelijk zelfs, zeker tegen het eind. Wanneer Eric's oudste stiefzoon Ryan in de problemen komt met een lokale crimineel is het tijd voor Eric om boven zichzelf uit te stijgen en de ultieme voetbalwijsheid in de praktijk te brengen: je moet samenspelen, vertrouwen op je maten. Met de finale, en de grappen over Cantona's bizarre filosofische uitspraken, verzetten Loach en Laverty geen bakens, maar leuk blijft het. En een schot voor open doel telt ook.

Barend de Voogd